خوله نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و از همسرش شکایت کرد؛ من (که در آنجا بودم) صدایش را نشنیدم.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: سپاس و ستایش خداوندی راست که تمامی صداها را می شنود. خوله نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و از همسرش شکایت کرد؛ من (که در آنجا بودم) صدایش را نشنیدم، اما الله عزوجل این آیه را نازل کرد: «قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا» [مجادله: 1] «الله سخن آن زن [= خَوله بنت ثَعلَبه] را شنید که درباره ی شوهرش [= اَوس بن صامت] با تو صحبت می کرد و به الله شکایت می بُرد. الله گفتگوی شما را می شنود».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت بخاری - به روایت نسائی - به روایت احمد]

خوله بنت ثعلبه همسر اوس بن صامت بود. اوس به او گفته بود: تو برای من همچون پشت مادرم هستی، یعنی: تو بر من حرامی. پس خوله نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم رفته و ماجرا را برای ایشان بازگو می کند. و رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «بر او حرام شده ای». خوله آنقدر آهسته - که حتی عایشه رضی الله عنها در نزدیکی او صدایش را نشنید - خطاب به رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت: پس از آنکه سن و سالم بالا رفته با من ظهار می کند؟ نزد الله شکایت می کنم از حال کودکانی که اگر آنها را در آغوش بگیرم، گرسنه می مانند و اگر آنها را نزد اوس رها کنم، ضایع می شوند. این مجادله و گفتگوی او با رسول الله صلی الله علیه وسلم بود، گفتگویی که الله متعال آن را ذکر می کند: «قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ واللهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُما» [مجادله: 1] «الله سخن آن زن [= خَوله بنت ثَعلَبه] را شنید که درباره ی شوهرش [= اَوس بن صامت] با تو صحبت می کرد و به الله شکایت می بُرد. الله گفتگوی شما را می شنود». عایشه رضی الله عنها می گوید: «سپاس و ستایش خدایی راست که تمام صداها را می شنود»؛ یعنی تمامی صداها را درک کرده و می شنود و هیچ صدایی از شنوایی الله متعال پنهان نمی ماند هرچند آرام و پنهان باشد. "خوله نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم رفته و از همسرش شکایت کرد؛ من (که در آنجا بودم) صدایش را نشنیدم، اما الله عزوجل این آیه را نازل نمود: «قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا»" یعنی: وقتی خوله نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد تا از شوهرش شکایت کند، آنقدر آهسته صحبت می کرد که حتی عایشه نیز صدایش را نشنید درحالی که ایشان نزدیک خوله بود. اما الله متعال از بالای هفت آسمان صدای او را شنید و آیه مذکور را نازل کرد و این از بلیغترین دلایل برای متصف نمودن الله متعال به صفت سمع است. اینکه الله متعال سمیع و بسیار شنواست، امری واضح و روشن در دین است و جز گمراهان کسی آن را انکار نمی کند. سخن عایشه رضی الله عنها بر این دلالت دارد که صحابه رضی الله عنهم به همان ظاهری از نصوص ایمان داشتند که به ذهن متبادر می شد. و این چیزی است که الله متعال و رسولش از آنها و سایر مکلفین خواسته است. زیرا اگر چیزی که بدان ایمان و اعتقاد و باور داشتند اشتباه می بود، بدان اقرار نمی نمود و دیدگاه درست برای آنها تبیین می شد. اما از هیچ صحابه ای نه به طریق صحیح و نه ضعیف، تاویل این نصوص از ظاهرشان وارد نشده است، درحالی که انگیزه های بسیاری برای این امر وجود داشته است.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/8295